

NEMZETGAZDASÁGI MINISZTERIUM
MINISZTER

Országgyűlési Hivatala

Irományszám:

K/127/1

Érkezett:

2010 JÚN 14.

Iktatószám: NGM/404/1 (2010)

Válasz a K/127. számú írásbeli
kérdésre: „Békéltető testületekről”

Simon Gábor úr
Országgyűlési képviselő

Budapest

Tisztelt Képviselő Úr!

A békéltető testületek mint alternatív vitarendezési fórumok már több mint tíz éve működnek hazánkban, így bizton állítható, hogy egy komoly, és hasznos tevékenységet végző intézményt sikerült létrehozni, melyet bizonyít a testületek évről évre növekvő ügyszáma. Valós és ésszerű alternatívát nyújtanak a fogyasztók számára a költséges, lassú és bonyolult bírósági perekkel szemben, és bár jogkörüket tekintve a testületek nem rendelkeznek olyan kiterjedt hatáskörrel és eszközrendszerrel, mint a bíróságok, mégis számtalan fogyasztói jogvita megnyugtató rendezésében játszottak már eddig is fontos szerepet. Ennek megfelelően a kormányzat fontosnak tartja, hogy a testületek Magyarországon szakszerűen, a törvényben rögzített függetlenség követelményét szem előtt tartva működjenek, még hatékonyabbá és eredményesebbé váljanak.

Miként azt a fogyasztóvédelmi törvény is rögzíti, a testületek támogatása költségvetési forrásból történik, így a kormányzatnak kötelessége biztosítani megfelelő időben a testületek megalapozott, magas szakmai színvonalú munkavégzéséhez szükséges forrásokat. A testületek tagjai egyre bonyolultabb, sokszor igen összetett ügyekkel szembesülnek, a határon átnyúló pénzügyi alternatív vitarendezési hálózathoz, a FIN-NET-hez történt csatlakozásunk óta pedig már komplikált pénzügyi tárgyú fogyasztói jogvitákban is eljár a kijelölt testület.

Bár a testületek függetlenek, és munkájuk során egyéni fogyasztói jogvitákat tárgyalnak, sokszor szembesülnek jellegzetes jogsértésekkel, tipikus esetekkel. Ezek továbbítása a fogyasztóvédelmi hatóság felé, a tapasztalatok megvitatása kétségtelenül hasznos volna. Ezért a kormányzat támogatja a testületek és a hatóságok közti potenciális együttműködés lehetőségét, értelemszerűen nem sértve a testületek függetlenségének elvét.

Lényeges kérdés továbbá, hogy a testületeknek legyen tekintélye, ehhez pedig indokolt a jogi szabályozás felülvizsgálata, hogy milyen módon lehet a testületek jogosítványait erősíteni. Megfontolandó például a nem közreműködő vállalkozásokkal szembeni hatékony szankciók megjelenítése. Azt is meg kell vizsgálni, hogy a testületekkel együttműködő, a döntésnek magukat alávető vállalkozások pozitív magatartását milyen kedvezményekkel lehet jutalmazni. Lehetséges megoldásként felmerülhet például egy pozitív vállalkozói lista megalkotása is. Erősíteni kell és megfelelő jogi alappal kell ellátni a békéltető testületek tanácsadó funkcióját.

Végezetül fontosnak tartom megemlíteni a testületek és az önkormányzatok közötti kooperáció elmélyítését. Meglátásom szerint az önkormányzatok hatékonyan segíthetnék a békéltető testületek működését, a jelenleginél komolyabb részt vállalva azok támogatásában, a fogyasztóvédelem ügyének előmozdításában. Mindezek alapján úgy vélem, hogy a testületek komoly lehetőségeket rejtenek magukban, és átgondolt kormányzati intézkedésekkel tovább javítható működésük minősége, hatékonysága.

Budapest, 2010. június „14. ”

Üdvözlettel:

